

d ô v o d o v:

Odvolací súd dospel k presvedčeniu, ktoré zovrubne odôvodnil, že sa prevod stal v úmysle, aby sa žalobkyňa nemohla uspokojiť z prevedených nehnuteľností a aby bola týmto zbavená uspokojovacieho základu celej pohľadávky, ktorý úmysel bol aj žalovanému známy.

Zistenie, že tu bol dlžníkov úmysel skrátiť veriteľa a že to bolo druhej strane známe, stalo sa bez porušenia formálneho práva.

Pravda je, že neznamená každé, odpredajom časti privodené zmenšenie majetku dlžníka skrátenie veriteľov, a nezakladá preto ešte každý odpredaj odporovací nárok pre veriteľa. Tento predpokladá také skrátenie uspokojovacej podstaty, ktoré činí pohľadávku veriteľovu zcela alebo zčasti nedobytnou, alebo o ktorom možno mať za to, že zabráni uspokojeniu veriteľa zcela alebo aspoň zčasti.

Odvolací súd však formálne správne zistil, že z ostatného majetku dlžníkov, zbylého po spornom prevode, na ktorý majetok viedla žalobkyňa aj exekúciu a dražbu, a na ktorý má vložené exekučné záložné právo, nedostáva sa jej úplného uspokojenia jej celej pohľadávky, a že uspokojeniu celej pohľadávky zabraňuje práve sporný majetkový prevod, ktorému žalobkyňa odporuje.

Podľa stálej praxi Najvyššieho súdu veriteľ nestráca právo k odporovaniu tým, že dotyčne jeho pohľadávky sú zviazané mimo dlžníka aj spoludlžníci, a že nepreukázal, že jeho pohľadávka je nevymáhateľná v celosti alebo v časti aj na spoludlžníkoch, — preto nebolo porušené hmotné právo tým, že odvolací súd určil odporovateľnosť sporného právneho úkonu, bez toho, že by skúmal, či je pohľadávka žalobkyne dobytná z majetku solidárnych spoludlžníkov.

Nie je pochybné, že podľa toho, čo je hore uvedené, prevodom čiastky majetku dlžníkov na žalovaného nastalo v postavení žalobkyne ako veriteľky zhoršenie, a s hľadiska odporovateľnosti je ľahostejné, či žalobkyňa pri poskytovaní úveru počítala alebo mohla počítať ako s uspokojovacou podstatou aj s tým majetkom dlžníkov, ktorý bol odporovateľným úkonom na žalovaného prevedený.

Preto je dovolacia žiadosť bezzákladná a bola zamietnutá.

Čís. 16155.

Zamestnavatelia, ktorí tým, že neprihlásili zamestnanca k povinnému poisteniu, spoločne zavinili, že mu bol pre nedostatok čakacej doby 100 príspevkových týždňov (§ 107 zák. č. 221/1924 v znení prílohy k vyhláske č. 189/1934 Sb. z. a n.) odoprený nárok na dávky invalidného a starobného poistenia, ručia za škodu tým vzniklú rukou spoločnou a nerozdielnou.*)

(Rozh. z 30. apríla 1937, Rv IV 72/37.)

*) Rovnako: Úr. sb. č. 2370.

Ondrej S. bol zamestnaný ako kamenársky robotník medzi iným u Štefana S. a u spoločnosti K., nebol však prihlásený ani jedným z týchto dvoch zamestnávateľov k povinnému poisteniu. Vdova po Ondrejovi S. uplatnila nárok na dôchodok vdovský a sirotsky, ale jej žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že Ondrej S. nemal v invalidnom a starobnom poistení čakaciu dobu 100 príspevkových týždňov. Vdova po Ondrejovi S. a jej deti domáhaly sa žalobou na Štefanovi S. a spoločnosti K., aby títo solidárne hradili vdovský a sirotsky dôchodok, ktorý žalobníkom ušiel, na tom základe, že keby žalovaní boli Ondreja S. prihlásili k povinnému poisteniu pre prípad nemoci, invalidity a staroby, bol by Ondrej S. mal celkom 104 príspevkových týždňov.

Všetky tri stolice žalobe vyhověly, Najvyšší súd z týchto

dôvodov:

Na tom, že Ondrej S. neměl přihlášených 100 týdnů pojistných, jsou vinni oba dva žalovaní, protože, kdyby oba dva byli bývali splnili svou zákonnou povinnost, byl by součet obou nepřihlášených pracovních dob doplnil přihlášený čas 96 týdnů na 100 týdnů a byl by tak založen nárok žalobců na důchod, jehož se domáhají.

Protože pak vinou obou žalovaných byla způsobena škoda žalobců a ráz viny obou je stejný — nesplnění přihlašovací povinnosti —, nelze míru zavinění měřit pro každého z obou žalovaných určitým poměrem, a proto závazek obou k náhradě škody je podle platného hmotného práva solidární.

Čís. 16156.

Mezimístní právo soukromé se řídí zásadně bydlištěm a jest podle něho posuzovati i t. zv. osobní práva.

Nabyla-li žena podle platného práva na Slovensku provdáním zletilosti (svéprávnosti), mohla se samostatně zavazovati, bydlila-li s manželem na Slovensku. Nezáleží na tom, zda byla tam v době sjednání závazku též příslušná.

(Rozh. ze dne 1. června 1937, Rv II 185/36.)

Srov. rozh. č. 9187, 9881 Sb. n. s.

Proti žalobě o zaplacení zápůjček 3.000 Kč a 4.000 Kč s přísl. podané u okresního soudu v H. (na Moravě) namítá žalovaná mimo jiné, že mezi ní a žalobkyní nedošlo k platné smlouvě, ježto v době tvrzeného převzetí závazku byla žalovaná 18letá, tudíž nezletilá. Naproti tomu žalobkyně uvedla, že zažalované zápůjčky byly žalované a jejímu manželů Petru O. poskytnuty v době, kdy provozoval jmenovaný manžel v M. (na Slovensku) řeznictví, a že se žalovaná mohla i při své nezletilosti platně zavazovati, neboť provdáním vešla pod moc svého manžela a mohla s jeho souhlasem a vědomím bráti na sebe závazky.